

KONSTYTUCJE GENERALNE OFM

O ŻYCIU KONTEMPLACYJNYM I PUSTELNIACH

Art. 29.

Wymiar kontemplacyjny naszego powołania franciszkańskiego należy ożywiać również nowymi formami modlitwy, tak wspólnotowej, jak i indywidualnej, które bardziej odpowiadają wrażliwości dzisiejszego świata i pomagają w umacnianiu woli i trwaniu w postanowieniach.

Art. 31.

1. Wszystkim i poszczególnym braciom powinna leżeć na sercu sprawa istnienia pustelni, świętych ustroni, czyli miejsc samotności, będących świadectwem aktualności życia kontemplacyjnego w naszym Zakonie.

2. Ministrowie niech udzielają zezwolenia, z błogosławieństwem Pana, na prowadzenie tego rodzaju życia przez dłuższy lub krótszy okres czasu tym braciom, którzy mają takie powołanie i słusznie o to proszą.

3. Życie braci w takich miejscach może być normowane według prostej Reguły dla pustelni, dostosowanej do konkretnych warunków, którą ułożył sam Seraficki Ojciec, albo według norm opracowanych zgodnie ze statutami.